

Sygn. akt V CSK 617/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa [...] M. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O.
przeciwko D. C.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 czerwca 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 13 czerwca 2013 r., sygn. akt V ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwany D. C. oparł na przesłankach uregulowanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Przesłanki te nie zostały spełnione.

Powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), a więc zagadnienia, które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw, wymaga jego precyzyjnego sformułowania i wskazania argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Chodzi przy tym o zagadnienie nowe, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji.

Zdaniem skarżącego, istotne zagadnienie prawne dotyczy zgodności z Konstytucją art. 299 k.s.h., regulacja ta bowiem prowadzi do nadmiernego

uprzywilejowania wierzycieli i dyskryminuje członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Skarżący nie przedstawił argumentacji jurydycznej uzasadniającej tezę o niezgodności tego przepisu z Konstytucją. Samo twierdzenie, że taka niezgodność występuje, nie jest wystarczające dla wykazania potrzeby przyjęcia skargi do rozpoznania. Sąd Najwyższy wielokrotnie zajmował się wykładnią art. 299 k.s.h., a uprzednio art. 298 k.h. oraz wyjaśniał związane z tym zagadnienia prawne, nie stwierdzając potrzeby przedstawiania takiego problemu do rozstrzygnięcia Trybunałowi Konstytucyjnemu.

Oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance uregulowanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga wykazania niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka, bez konieczności głębszej analizy, sprzeczności wyroku z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni. Skarżący powinien w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zawrzeć wyodrębniony wywód prawny wskazujący w czym wyraża się „oczywistość” naruszenia prawa. Oczywistości tej Sąd Najwyższy nie stwierdził. Sąd Apelacyjny przeprowadził postępowanie dowodowe i wyjaśnił powody oddalenia wniosku z opinii biegłego. Twierdzenie, że oddalenie tego wniosku było bezpodstawne nie prowadzi do wykazania oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, skoro w uzasadnieniu tej przyczyny przyjęcia skargi do rozpoznania skarżący nie wyjaśnił, jaki wpływ na rozstrzygnięcie miało ewentualne naruszenie prawa. Wbrew podnoszonym twierdzeniom uzasadnienie wyroku zostało sporządzone w sposób nie noszący znamion rażącego naruszenia art. 328 § 2 k.p.c.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania.

Wobec niestwierdzenia przesłanek uzasadniających przyjęcie skargi do rozpoznania określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.